

Dosarul nr. 2ra-873/20

Prima instanță - (Judecătoria Hâncești, sediul Ialoveni) jud: V. Olărescu

Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud: M. Guzun, V. Buhacaci, L. Pruteanu

ÎNCHEIERE

8 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Igor Conoval în numele și interesele Veronicăi Ursu,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Natalia Vataman împotriva Veronicăi Ursu și Victoriei Ursu cu privire la înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de proprietate, evacuarea din imobil și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 3 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă:

La 6 iulie 2016, Natalia Vataman, fiind reprezentată de avocatul Victor Dodon, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Veronicăi Ursu și Victoriei Ursu, solicitând obligarea pârâtelor de a nu crea impedimente în exercitarea dreptului său de proprietate, evacuarea Veronicăi Ursu și Victoriei Ursu din imobilul situat în xxxxx, nr. cadastral xxxxx și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că reclamanta deține cu drept de proprietate apartamentul nr.17, situat în xxxxx, nr. cadastral xxxxx, dobândit în baza contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată nr. 5696 din 31 mai 2013, înregistrat în Registrul bunurilor imobile la OCT Ialoveni, ÎS „Cadastru”, la 3 iunie 2013, cu nr. de înregistrare 5501/13/10959.

Pârâtele în mod abuziv și fără acordul reclamantei, au pătruns în imobilul ce îi aparține, instalându-se cu traiul în el, precum și refuzând eliberarea acestuia.

Dovadă a faptului că bunul imobil respectiv aparține cu drept de proprietate reclamantei, este hotărârea din 13 iulie 2015 a Judecătoriei Ialoveni (dosar nr. 2-78/15), menținută prin decizia din 3 decembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău (dosar nr. 2a-3883/15) și încheierea din 13 aprilie 2016 a Curții Supreme de Justiție (dosar nr. 2ra-729/16).

Prin hotărârea din 26 decembrie 2018 a Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni, s-a admis integral cererea de chemare în judecată depusă de Natalia Vataman împotriva Veronicăi Ursu și Victoriei Ursu cu privire la înlăturarea obstacolelor în

exercitarea dreptului de proprietate, evacuarea din imobil și compensarea cheltuielilor de judecată.

S-a apărat dreptul de proprietate al Nataliei Vataman prin evacuarea Veronicăi Ursu, Victoriei Ursu și a bunurilor acestora din apartamentul xxxxx situat în xxxxx, nr. cadastral xxxxx.

S-a încasat în mod solidar de la Veronica Ursu și Victoria Ursu în beneficiul Nataliei Vataman suma de 105 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

La 22 ianuarie 2019, Veronica Ursu a declarat apel împotriva hotărârii din 26 decembrie 2018 a Judecătorei Hâncești, sediul Ialoveni, solicitând casarea ei și emiterea unei decizii, prin care să fie respinsă acțiunea.

Prin decizia din 3 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Veronica Ursu și s-a menținut hotărârea din 26 decembrie 2018 a Judecătorei Hâncești, sediul Ialoveni.

În motivarea soluției, instanța de apel a concluzionat că soluția adoptată de prima instanța este corectă, motivată și amplu argumentată, cu pronunțarea asupra tuturor aspectelor juridice și trimitere atât la probele administrate, cât și dispozițiile legale aplicabile la caz.

Instanța de apel a reținut că părțile Veronica Ursu și Victoria Ursu nu dispun de dreptul de posesiune, folosință sau dispoziție asupra apartamentului în litigiu.

Astfel, în temeiul art. 315, 374 din Codul civil, (în redacția în vigoare până la 1 martie 2019) reclamanta Nataliei Vataman este îndreptățită de a solicita evacuarea lor din apartament, deoarece acestea s-au instalat în el fără acordul ei și îi creează impedimente în exercitarea dreptului de posesiune, de folosință și dispoziție asupra bunului imobil.

La 9 martie 2020, avocatul Igor Conoval, acționând în numele și interesele Veronicăi Ursu, a declarat recurs împotriva deciziei din 3 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia contestată, invocând că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

Astfel, a indicat că instanțele de judecată ierarhic inferioare au trecut în mod superficial asupra argumentelor Veronicăi Ursu, nu au constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele importante, iar concluziile acestora sunt în contradicție cu probele prezentate și prevederile legale.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei integrale a fost expediată în adresa participanților la proces, însă la materialele dosarului lipsește dovada legală de recepționare a acesteia.

Totodată, în cererea de recurs s-a indicat că recurenta a luat cunoștință cu aceasta la 17 ianuarie 2019.

Din aceste considerente, Colegiul consideră că recursul din 9 martie 2020, este declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin referința depusă la 18 iunie 2020, intimata Natalia Vataman, fiind reprezentată de avocatul Victor Dodon, a solicitat declararea recursului depus de avocatul Igor Conoval interesele Veronicăi Ursu, ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât

prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Igor Conoval în numele și interesele Veronicăi Ursu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Igor Conoval în numele și interesele Veronicăi Ursu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru